

בש"פ 9567/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9567/17

לפני:

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך היישיבה: כ"ד בכסלו התשע"ח (12.12.17)

בשם המבקש:עו"ד דganית כהן-ויליאמס

בשם המשיב:עו"ד רועי אטיאס

החלטה

1. בקשה חמישית להארכת מעצר בתשעים ימים נוספים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 16.12.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחויז בתל אביב, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. עובדות כתוב האישום בעניינו של הנאשם בהחלטה קודמת שניתנה על-ידי בית משפט זה (בש"פ 2864/17). לפיך, אין מוצאת מקום לשוב ולהידרש בהרחבה לפרטי הפרשה. אצין אך בתמצית כי כתוב האישום המתוון מייחס למושב קשיית קשר עם בנו המואשם עמו באותו כתוב אישום (להלן: הנאשם 1) לגורם למוחם של קרוביו משפחתו ואחרים המסוכסים עם הנאשם 1. למושב מייחסות פצעת אחד הנוכחים באמצעות דקירותו, ולנายนם 1 מייחסת פצעה והמתה של אחד הנוכחים. בגין מעשים אלה יוחסו למושב העבירות הבאות: רצח, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) ל[], התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון רצח (שתי עבירות), עבירה לפי סעיף 305 לחוק, וכן קשיית קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

3. ביום 21.3.2016, بد בבד עם הגשת כתוב האישום, הוגשה בקשה למעצר הנאשם עד לתום ההליכים נגדו. בבקשתה נטען כי קיימות ראיותلقאה להוכחת אשמו, כי ישקת ממנה מסוכנות גבואה, וכי קיים חשש להימלטוו מאימת הדין, שכן לאחר ביצוע העבירות נמלט הנאשם והסתתר מהמשטרה למשך חדש ימים. ביום 8.12.2016, לאחר מספר דוחות הנבעו מחקשים ביצוג הנאשם, הורה בית המשפט המחוזי על הכננת תסקير לבחינת שאלת חלופת המעצר (להלן: תסקיר המעצר). מתסקיר המעצר עולה כי ישקת מסוכנותמן הנאשם, וכן נשלה חלופת המעצר שהוצעה ובכלל זה אף מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך נתקבעו תסקרים נוספים בעניינו של הנאשם, וביום 6.3.2017 הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של הנאשם למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. על החלטה זו ערכה המבקרת במקביל, ביום 29.3.2017 ערך הנאשם על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 8.12.2016 בעניין קיומן של ראיותلقאה. ערכו של הנאשם נדחה (בש"פ 2864/17) ונקבע כי עולה מחומר הראיות תשתיית ראייתית לכאהה המצדיקה את מעצרו. ערך המבקרת התיתר לאור הסכמת הנאשם להארכת מעצרו, מעצר אשר הווארך מעת לעת בבית משפט זה.

4. אשר להליך העיקרי בעניינו של הנאשם – ביום 18.5.2017 הורשע הנאשם על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון לרצח. עד לשלב זהה התקיימו בתיק שמונה מועדי הוכחות, בהם נשמעו 19 עדים. ביום 26.6.2017 הודיעו הנאשם על כוונתו לחזור בו מהודאותו. תחילת דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו, אך לאחר שנעתר ביום 1.11.2017 לבקשת הנאשם 1 לחזור בו מהודאותו, ביטל בית המשפט המחוזי את החלטתו והתר למשיב לחזור בו מהודאותו. ביום 8.11.2017 החליט המותב לפסול את עצמו. ערעור על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (ע"פ 4.1.2018). להשלמת התמונה ניתן לציין כי נקבעה תזכורת לפני סגן הנשיא השופט ג' נויטל ליום 17/4.1.2018.

טענות הצדדים

5. המבקרת טוענת כי המעשים המייחסים למשיב מעדים על מסוכנות גבואה שלא ניתן לאוון בדרך של חלופת מעצר, ומקרים ממשי להימלטות הנאשם מאימת הדין, במיוחד בשים לב להימלטוו מהמשטרה בעבר טרם מעצרו. כמו כן, טוענת המבקרת כי הימשכות ההליכים נובעת מהתנהלות הנאשם והנายนם 1.

6. הנאשם מתנגד לבקשתו וטען כי יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, בין היתר בשים לב פרק הזמן הממושך בו הוא נתון במעצר והצפי לסיום ההליך. עוד טוען הנאשם כי הוא חוזר בו מהודאותו בשל קשיים רפואיים, ובמידה והmobקרת הייתה נוותנת הסכמתה לחזרתו מהסדר הטיעון ניתן היה להתחיל בפרשת ההגנה. כמו כן, טוען הנאשם כי הוא לא ביקש את פסילת המותב וכי הוא אינו אחראי להימשכות ההליכים.

7. לאחר שעניינו בחומר המונח לפני ושמעתי את בא-כוכ הצדדים בדיון, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל, בכפוף לבחינת בית המשפט המחויז את אפשרות שחרורו של הנאשם לחופת מעצר או לפיקוח אלקטרוני ככל שיהה בהם כדי לאין את מסוכנותו.

8. כאמור, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזע בין זכותו של הנאשם לחרות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שהלך ממועד מעצרו של הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנש��ת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והימלטות הנאשם מאימת הדין (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובי, פסקה 11 (17.08.2015)).

9. ישום אמות מידת אלה על עניינו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשת בכפוף כאמור לבחינת שחרור הנאשם לחופת מעצר או לפיקוח אלקטרוני.

מעובדות כתוב האישום עולה לכואורה כי מסוכנותו של הנאשם נמצא ברף העליון וטובעה היא בטיב ואופי העבירות המיוחסות לו. כזכור, העבירות המיוחסות למשיב הן רצח, ניסיון לרצח וקשר לריצוע פשע, המקומות את חזקת המסוכנות הסטטוטורית. בנוסף, קיים במקורה זה חשש להימלטות מאימת הדין, נוכח העובדה כי בעבר הנאשם כבר נמלט מיד המשטרה. בכל אלה יש כדי לתמוך באופן מובהק בבקשת המבוקשת להארכת המעצר.

אולם, כאמור, ככל שתקופת המעצר מתארכט, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחרות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים, ישוב בית המשפט ויבחן את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר. בעניינו, נדמה כי נקודת האיזון נעה באופן משמעותי לטובת הנאשם. ההליך נמשך עד כה קרוב לשנתיים ימים והסוף אינו נראה באופק. אומנם לא ניתן לומר כי ההליך קפא על שמריו. אולם, משפטן עצמו המותב היושב בדיון, ומשטרם נקבע מותב חדש לשמייעת הראיות ומילא טרם נקבעו מועדיו הוכחות, הרי שההליך מצוי בנקודת ההתחלה עפנִי ציר הזמן וכמוهو כהlixir אשר טרם החל להישמע כלל. בשים לב לעבירות שבכתב האישום ניתן לומר בזהירות המתחייבת כי יחלפו עוד חודשים רבים עד אשר יוכרע דיןו של הנאשם.

10. לפיכך, באיזון שבין האינטרסים המנוגדים - חזקת החפות העומדת למשיב וזכותו לחרות אל מול שמירה על שלום הציבור וביטחונו - סבורני כי ראוי להיעתר לבקשת להערכת המעצר נוכח מסוכנות הנאשם, אך לאור התמצאות ההליך יש להורות לבית המשפט המחויז לבחון ולשקל אם ניתן יהא לשחרר את הנאשם לחופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני תוך איזון מסוכנותו, לאחר שיתקיים תס Kirby מעצר בעניינו. יודגש, כי נוכח המסוכנות הגבוהה הנש��תמן הנאשם והחשש להימלטותו מאימת הדין, על החלטה שתוצע לעמוד ממשוכה גבוהה ולהיות הדקה דיה על מנת שתיתן מענה ראוי למסוכנות זו.

11. סוף דבר: אני מורה על(aract) מעצרו של הנאשם ב- 90 ימים החל מיום 16.12.2017, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 43725-03-16 בבית המשפט המחויז בתל אביב-יפו, לפי המוקדם. במקביל ינהג בית המשפט המחויז כאמור

בסעיף 10 לעיל.

ניתנה היום, א' בטבת התשע"ח (19.12.2017).

שפטת
